

Landskap: Skåne Upptecknat av: E. Lundberg
Härad: Båre Adress: Leind
Socken: Hjstg Berättat av: Anders Persson
Uppteckningsår: 1936 Född år 1870 i Toppelagård

Uppteckningen rör "Augusta"

Skriv endast på denna sida!

3 sid.

4789

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Sten i Flyby hade dess ringstavar för en 30-40
år sedan. Nu är det ju bortsläppta tyndrar man
för "Mellan". Det fridom är att man använde lundens
som hjälp, när man skulle vakta beattur.

För i tiden hade man för rätt många gånger på
Flyby. Det hörde ju till ryttarens stiggande att
vakta "Mellan". Man hade på Flyby flera ryttare.
De ständes då om att vakta djuren. Den som
de hade vakten, hade en sådan där star, som
någon utbrände en kapp. I stället hade man de
att "stö" sig på. Den kallades "ringstavar".

Den var gjord av charok eller björk. Det skulle vara
nägot hårt trä. Själva staven var gull och rät en
gammal och lång. På en änden hade man håll
en 8-10 H. järnringar, runda och i midlets vägg
stäm är staven klena biten kvar av en järnbygel
som var fast i den övre änden av staven och på mitten.

er denna med järnkällan. Järnringarna voro ibland
 or statfri att de skulle skenla bätte. De voro c:a $1\frac{1}{2}$
 tum i omkrets. Den del er stann, där de sutto, var $\frac{3}{4}$
 den låg.

På Högby hade man skendalliga fri del fien
 för stora skenta som det kan gå om beta på. Namnen
 utan om med lov.

Den som stod i tur att öfver vatten öre fien hade
 med sig en "valtepegl" (valtepegl). Denne var valtalen
 egendom. När han lämnade stället, på han och hände, att
 han ville den full den som skulle komma efter honom
 eller full nägon annan, ibland tog han den med sig.
 Oftast var den på illa mellem, att den bestades
 bort. Det fick den efterföljande från sig ut star.
 Man berättade den för att läsa fullsamman
 eller ordning på djuren.

I början, särskilt när det gällde egendom, på bestades om

den efter djuren men när de väl fått härens på stam
nära gången, så var det fullständigt, om något för
var uttryckt, att stramla med den ett par gånger för
att ^{för} få att följa vaktarens rop.

På Poppegård, där jag var som liten "poj", så hade
de där en nära infitad utan det var med "vakte pågen"
som vaktade djuren. De hade vanligen träppor för att hålla
ordning på dem.

Varken här på Skogby eller i Poppegård hade man
någon fästets borgenstien. De som bodde där
voro ju underlydande under godsor som därför
fruktade att de skulle, att de som sommarhållare för
deras nära gemensamma arbetsföretag. Dessa
arbetade som godsägare eller herremannen, som han
gav dem för guld.